

charitní aktuality

Leden 2013

Není člověka, na němž by nebylo něco vzácného, pro co ho musíme mít rádi. Není věci, na níž by nebylo něco zvláštního, pro co se jí nepřestaneme znovu a znovu podívat, není události, není drobné příhody, v níž jako v jádru by nebyl ukryt každý strom.

Přejdeme-li bez zamyšlení kolem člověka zcela netečně, přehlédneme-li zdánlivou všední věc, neprožijeme-li s hlubokou upřímností okamžik, který nám zdánlivě nic nedává, budme si jisti, že jsme ze života něco ztratili.

A stane-li se nám nezáměrně, netečnost a necitlivost zvykem, ztrácíme celý život.

František Hrubín

Úvodní slovo

Další rok je za námi a snad jen těžko mohl být víc vzrušující, než byl. Dokončili jsme stavbu nového Centra sociálních služeb v Lanškrouně, které jsme 22. listopadu otevřeli pro veřejnost. Během prázdnin jsme začali rekonstruovat objekt Centra pod střechou v Letohradě. V září jsme si na Dni charity připomněli 20letou existenci naší Charity. V loňském roce jsme díky projektu MAS Orlické hory pro všechny pořídili do půjčovny speciální pomůcky pro zdravotně znevýhodněné občany. Museli jsme se také vyrovnat s tragickým odchodem naší mladé sestřičky z Chocně, maminky tří dětí... Vedle toho obvyklé stresy v podobě žádostí o dotace, uzávěrky, audity, standardy, směrnice, zápisy, hodnocení, porady, akce, propagace... prostě

všechno to, co si organizace s 80 zaměstnanci žádá.

Často si uprostřed toho všeho uvědomuji, jak je přímo životně nutné vrátit se ke zdrojům síly a důvěry – k rodině, přírodě, přátelům, četbě... Výstižně to vyjádřil Alexandr Solženicyn, když na otázku: *Co potřebuje dnešní svět?* odpověděl: *Snížit osobní spotřebu a pokleknout.*

Upřímně děkuji všem, kdo naši Charitu podporujete. Máme kolem sebe spoustu dobrých lidí, kteří nám jsou připraveni – často nenápadně – pomáhat. Děkuji všem zaměstnancům, dobrovolníkům, asistentům Tříkrálové sbírky a všem koledníkům, sponzorům, dárcům a příznivcům. Děkuji za spolupráci zástupcům městských a obecních úřadů

a správcům farností.

Josef Pepa Nos, jehož koncert jsme měli v listopadu v Letohradě, zpíval tuto písničku: „*Hleďš koně – a sedíš na něm, hleďš cestu – a jdeš po ní, hleďš slunce – a máš ho nad hlavou, hleďš lásku – a nosíš ji v srdci, hleďš pravdu – a ta je všude kolem tebe, hleďš Boha – a máš ho v sobě. Vždyť ty vlastně všechno máš... Vždyť ty vlastně už teď všechno máš...*“

Přeji nám všem, abychom s těmito slovy často souzněli. Abychom si byli vědomi toho, co všechno máme, abychom za to dokázali pociťovat vděčnost a uměli z toho rozdávat druhým...

Mnoho vnitřní radosti a sil v roce 2013!

Ing. Marie Malá, ředitelka

Tříkrálová sbírka 2013

Oblastní charita Ústí nad Orlicí pořádá Tříkrálovou sbírku od samého začátku, tedy už potřinácté. Koledníci přicházejí do našich domovů s přáním štěstí, zdraví a pokoje našim domům. Nabízejí také možnost přispět do Tříkrálové sbírky, která je určena na Charitu. Velmi nás těší zájem široké veřejnosti, protože jej chápeme jako přízeň Charitě a její práci. Z výtěžku Tříkrálové sbírky je určeno 35 % pro Charitu ČR a Diecézní charitu Hradec Králové, zbylých 65 % zůstává Charitě, která sbírku v daném regionu organizuje. Orlickoústecko je region, ve kterém se každoročně vybírají nejvyšší částky v celé diecézi. To znamená přinejmenším dvě věci: že v našem kraji žijí lidé, kteří mají srdce i dlaň otevřené a také, že je zde mnoho ochotných dobrovolníků, kteří nám pomáhají Tříkrálovou sbírku organizovat v místě svého bydliště. Loni koledovalo 453

skupinek, což představuje kolem 1.500 dobrovolníků. Bez podpory všech těchto lidí, bez podpory farností a obecních úřadů by nebylo možné sbírku v takovém rozsahu organizovat.

Upřímně vám všem děkujeme za pomoc.

Loňská Tříkrálová sbírka vynesla celkem 1.983.257,- Kč a byla použita v souladu se záměry. V rámci přímé pomoci bylo rozděleno 6 žadatelům 99.416,- Kč.

Záměry použití 13. Tříkrálové sbírky jsou pro rok 2013 tyto:

- provozní náklady občanské poradny
- provozní náklady služby „Šance pro rodinu“
- stavební úpravy zázemí pro charitní ošetrovatelskou službu v Ústí n.O.
- stavební úpravy budovy Centra pod střechou Letohrad
- materiálové dovybavení Centra sociálních služeb Lanškroun
- provozní náklady Rodinného centra Kopretina Sloupnice
- fond na rozvoj stávajících projektů
- přímá pomoc
- výstavba vodárny v indickém Nirmal Nagar

Tříkrálová sbírka pomáhá

Tříkrálová sbírka je důležitým zdrojem příjmů, ze kterého se Oblastní charita daří podporovat řadu svých služeb. Část

vybraných peněz je každý rok určena také na přímou pomoc lidem, kteří se ocitli v tísní. Na potřebné občany nás upozorňují sami asistenti, kněží nebo starostové obcí.

Jedním takovým příběhem lidí, kterým Charita poskytla finanční příspěvek z Tříkrálové sbírky 2012, jsou manželé Novotní z Lichkova. Novotným se změnil život ze dne na den, a to 7. června. Tehdy jim vyhořel dům.

„Stalo se to v odpoledních hodinách. Přicházela jsem domů a viděla kouř. Hned jsem volala manželovi a společně jsme začali vyndávat věci z hořícího domu. I když nějaký nábytek se podařilo zachránit, stejně se nakonec nedal použít, protože byl zkroucený teplem,“ říká paní Novotná. Z domu zbyly holé stěny, které museli stejně zbourat, protože statik nedoporučil ponechat je jako základ možné budoucí stavby.

„Velmi pomohla firma Agrosystém Mladkov, která nám s vlastní mechanizací bezplatně pomáhala odklízet sutiny a zapůjčila kontejner, dále starosta Lichkova, místní hasiči a fotbalisti, mnozí lidé nám nabízeli oblečení, v obci byla vyhlášena sbírka...“ uvádí pan Novotný.

Jaké mají další vyhlídky? Pan Novotný pracuje v kravině, jeho manželka v OEZ Králíky. Mají takový příjem, který jim nedovoluje dosáhnout na hypotéku. Zatím bydlí u rodičů v Lichkově, ale mají přísliben byt v Králíkách. Tam by se chtěli spolu se svými dvěma syny nastěhovat už na Vánoce.

Dá se v jejich situaci vidět něco pozitivního? „Určitě. Člověk si pak uvědomí jednoduché věci,“ uvažuje paní Novotná, „jsme třeba rádi, že se nikomu nic nestalo – všechno se mohlo stát třeba v noci, to by bylo horší...“ uzavírá paní Novotná a loučíme se u ohýnku vedle betonové základové desky, která bývala dříve jejich domem.

20 let Oblastní charity

V sobotu 8. září 2012 pořádala Oblastní charita na zahradě Římskokatolické farnosti v Ústí nad Orlicí 2. ročník Dne charity. Celostátní propagační akce Charity, která má veřejnosti přiblížit její činnost, se konala u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly, patrona Charit, a loni byla spojena i s oslavami 20leté existence Oblastní charity Ústí nad Orlicí.

Druhý ročník Dne charity začínal mší sv. v orlickoústeckém kostele Nanebevzetí P. Marie, kterou celebroidl prezident Diecézní charity HK, Mons. Josef Suchár.

V úvodu dalšího programu na farní zahradě přítomní hosté Petr Hájek, starosta města Ústí n. Orl., Petr Fiala, starosta města Letohradu a Ing. Petr Šilar, senátor za Pardubický kraj poděkovali Oblastní charitě za její činnost a příslibili v rámci možností i svoji podporu. Letohradský kněz, Václav Vacek, který stál

u začátků Charity v Letohradě, připomněl, že sociální a zdravotní zabezpečení u nás je ovocem křesťanské kultury, a že ohled na slabší patří k našemu bohatství: „Zachrániš-li jednoho člověka, jako bys zachránil celý svět.“

Vývoj Oblastní charity:

1992 – Biskupstvím královéhradeckým byla zřízena Diecézní charita HK a řada farních charit. Okolní **Farní charity**: Ústí nad Orlicí, Česká Třebová, Choceň, Lanškroun, Letohrad, Sloupnice a Jablonné n.O. se v r. **2003 transformovaly do Oblastní charity** Ústí nad Orlicí se sídlem v Letohradě. Ředitelem této organizace byl do r. 2011 Bc. Štefan Čanda. Charita jako organizace začínala úplně od nuly – organizačně, finančně i personálně, v systému, který teprve vznikl.

1991 – začátky **charitní ošetrovatelské služby**. První střediska vznikla v Letohradě a Ústí n.O. Myšlenku domácí péče, v té době

převratnou, pomohla na ministerstvu prosadit MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí, v našem okrese MUDr. Petr Gorun.

1991-1997 – **organizace ozdravných pobytů pro běloruské děti**, postižené černobylskou havárií. Řada pobytů proběhla po celém okrese v těsné spolupráci s farnostmi, v Letohradě např. proběhlo 6 pobytů běloruských dětí. Navázané vztahy mnohde trvají dodnes.

1992 – **pomoc běžencům z bývalé Jugoslávie**. Farní charita UO poskytla pomoc cca 40 lidem, kteří sem přijeli z této válkou ztímané země, formou ošacení, finanční pomoci, psychologické podpory, pořádáním besídek atd.

1993 – **otevřena prodejna levných oděvů** v Letohradě a v r. 1995 v Ústí n.O. Šatstvo, dovozené z Německa, třídily a cenily dobrovolnice. V r. 2009 byl sortiment prodejny v Letohradě nahrazen papírenským zbožím. Výtěžek z prodeje vždy byl použit na provoz charitních služeb.

1997 – uskutečněn **první charitní ples** v Letohradě. Tradici této benefiční akce se podařilo udržet dodnes, takže letos proběhne už po sedmácté. Organizaci plesu zajišťuje cca 40 dobrovolníků a výtěžek putuje vždy na charitní účely.

- **pomoc lidem zasaženým povodněmi** se orientovala zejména do 5 oblastí: zapůjčování vysoušečů domácností, vybavování domácností prostřednictvím charitního skladu nábytku v UO, organizace materiálových a finančních sbírek, přímá finanční pomoc, provádění sanačních omítek. Pomoc Charity se zaměřovala zejména na starší a nemocné lidi, sociálně slabé a rodiny s dětmi. V r. 1997 a při další povodni v r. 2002 také vyslala do postižených oblastí cca 20 dobrovolníků.

1999 – **otevření Domu pokojného stáří sv. Kryštofa** v UO-Kerharticích. Tento dům se zrekonstruoval hned po povodních za finančního přispění České katolické charity z konta Povodeň, NROS a daru z německé charity. Podporu projektu poskytlo také Město Ústí n.O. a Ing. Řeháček. V 17 bytech zde bylo nabídnuto bydlení lidem, kteří povodní přišli o domov. V DPS byla zprovozněna i služba denního stacionáře.

2000 – zapojení do projektu **Adopce na dálku** společně s letohradskou farností, kde se konají sbírky na tento projekt.

2001 – zahájen provoz sociálního **šatníku v Pobytovém středisku** žadatelů o azyl Kostelec n.O. Klienti si zde mohou jednou za dva týdny za symbolický poplatek zakoupit oděvy, které se získávají ze sbírek v Letohradě. Šatstvo pomáhají třídit dobrovolnice.

- uskutečněna **první Tříkrálová sbírka**. Před 12 lety chodilo v našem regionu 194 skupinek a vybralo se 730 tisíc Kč, dnes je to víc než dvakrát tolik. Tříkrálová sbírka v orlickoústeckém regionu patří k nejrozsáhlejším v celé Diecézi, účastní se jí kolem 1500 koledníků a cca 50 asistentů, kteří sbírku organizují v místě svého bydliště.

2002 – otevřena **půjčovna kompenzačních pomůcek** v Letohradě a v Ústí n.O.

2003 – vznik **Občanské poradny Ústí nad Orlicí** (v současné době jsou další kontaktní místa v Lanškrouně, Letohradě, Králíkách a Vysokém Mýtě)

- zprovozněna služba osobní asistence
- **Rodinné centrum Mozaika** Letohrad, **Nízkoprahové zařízení** pro děti a mládež Letohrad, **Rodinné centrum Kopretina** Sloupnice

2011 – zprovozněna služba „**Šance pro rodinu**“ – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi“

Závěrem zástupci Oblastní charity **poděkova-
li**:

- všem, kdo pomáhali a pomáhají s Tříkrálovou sbírkou, koledníkům, kněžím a farnos-

tem, kteří sbírku podporují, všem spolkům, zejména skautům, kteří se sbírkou pomáhají

- všem dobrovolníkům, kteří kdy Charitě pomáhali
- všem dárcům a zástupcům měst a obcí
- všem zaměstnancům, bývalým i současným, a jejich rodinám

Pozvaní hosté, nevidomý zpěvák Radek Žalud a hudební skupina Traband, vystoupili na poděkování všem, kdo Charitu jakýmkoliv způsobem podporují.

Dokonce i nemoc se zdá být přijatelnější, víš-li, že jsou nablízku lidé, kteří na tvé uzdravení čekají jak na svátek.

P. Čechov

Charitní ošetrovatelská služba a domácí hospicová péče

Co je domácí hospicová péče?

Smrt je součástí života – bolestivou, ale nevyhnutelnou. Když se nás začne týkat osobně a máme-li nablízku člověka, který odchází ze života, může nám být nápomocna služba domácí hospicové péče. Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí těžce nemocným službu, která umožňuje nemocnému strávit poslední dny života doma a v kruhu svých blízkých, nabízí doprovod umírajícímu člověku i pečující rodině. Vrchní sestra charitní ošetrovatelské služby, Petra Kaplanová, o této službě říká:

V čem domácí hospicová péče spočívá?

Domácí hospicová péče je doprovázení umírajícího pacienta a podpora pečující rodiny. K pacientům chodí speciálně vyškolené, zkušené zdravotní sestry, podle potřeb i několikrát denně. V první řadě se snažíme o to, aby těžce nemocný odešel ze světa bez velké bolesti. Snažíme se ujistit nemocného, že jeho život – jakkoliv svízelný – má stále hodnotu a důstojnost. Velmi důležitá je aktivní spolupráce rodiny. Společné prožívání dává nový rozměr nejen životu nemocného, ale i životu všech okolo. Vypovídají o tom svědectví lidí, kteří se zpočátku báli doprovázet své blízké na cestě k umírání, ale poté zažili nečekané chvíle nového vzájemného chápání, smíření i radosti.

Doprovázet umírajícího musí být mnohdy

náročné. Nemají z toho lidé obavy?

Ano, řada lidí si myslí, že to bude horší, než to pak ve skutečnosti je. Ale to je dáno tím, že člověk s tím nemá zkušenost. Jiná situace je, když umírá starý člověk, složitější to je při odchodu mladého člověka. V každém případě jsme lidem k dispozici 24 hodin denně, mohou se na nás obrátit kdykoli a s čímkoli. Když pak nemocný umírá a jeho blízcí stojí u něj, je to velký dar pro obě strany. Tak nám to říkají rodiny, které mají zkušenost s úmrtím člověka doma.

Jak lze o tuto službu požádat?

Obvykle pacienta převzeme, když nechce jít do LDN. Může mu to také nabídnout obvodní lékař, sociální pracovníce, anebo může zájemce oslovit přímo Charitu.

Jaké zdravotnické výkony například provádíte?

Ošetrovatelskou péči (polohování, ošetření proleženin, měkké techniky masáží, bazální stimulaci atd.), zaškolení rodiny v ošetrování o těžce nemocného člověka, péči o správnou výživu a hydrataci nemocného (infuze, infuzní pumpy, sondy, pegy), pomoc při tlumení bolesti a dalších doprovodných příznaků nemoci (aplikace náplastí proti bolesti, podávání opiátů s.c. nebo pomocí lineárního dávkovače, cévkování atd.)

Hospicová péče vedle zdravotních výkonů nabízí i další návazné služby, které to jsou?

Spolupracujeme s ošetřujícím lékařem, s lékařem z Centra bolesti, nutričním terapeutem. Nabízíme podporu pacientovi, ale i rodině, která o nemocného pečuje a prochází těžkým životním obdobím. Pomáháme jim zvládat jejich zármutek i po smrti blízkého člověka, třeba formou návštěvy sociálního pracovníka, psychologa nebo duchovního. Dále můžeme zprostředkovat zapůjčení vhodné zdravotnické pomůcky, službu osobní asistence, pokud rodina nemůže být s nemocným celý den doma, a nebo prostřednictvím sociálního poradenství pomoci s praktickými záležitostmi, jako třeba zrušení bankovního konta nebo telefonu.

Ve kterých místech okresu službu poskytujete?

Všude tam, kde máme střediska charitní ošetrovatelské služby, tedy v Letohradě, Ústí nad Orlicí, České Třebové, Chocni, Lanškrouně a okolí těchto měst.

Jak je služba využívána?

Zájem je čím dál větší ze strany pacientů a vycházejí nám vstříc i lékaři.

Jak byste charakterizovala smysl této služby?

Z pohledu dnešního uspěchaného světa se může zdát, že to není moc důležité. Ale jsem přesvědčená o tom, že opak je pravdou. Důstojné ukončení života má velký význam pro pacienta i jeho okolí. Lidé, kteří o nemocného pečují, vědí, že udělali všechno, co mohli – obě strany zažívají pocit ukončení a pokojného rozloučení...

Kontakty:

Ústí nad Orlicí

Petra Kaplanová, vrchní sestra
17. listopadu 69
562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: 465 524 715, 731 402 340

Lanškroun

Michaela Toppelová
Nám. A. Jiráka 2
563 01 Lanškroun
Tel.: 465 532 461, 731 402 339

Letohrad

Helena Jurenková
Na Kopečku 356
561 51 Letohrad
Tel.: 465 621 281, 731 402 338

Česká Třebová

Dana Tajstrová
Matyášova 983
560 02 Česká Třebová
Tel.: 731 402 330

Chocně

Pavla Pražáková
Pernerova 1573
565 01 Chocně
Tel.: 731 402 332

Charita pomáhá dosloužit pacientům doma

Pan Ladislav Kubáček z Ústí nad Orlicí zemřel ve věku 64 let. Do poslední chvíle se o něj starala jeho manželka, které byla nápomocna charitní služba domácí hospicové péče.

O zkušenosti s touto službou vypráví paní Věra Kubáčková:

Můžete nám říci něco z historie manželova onemocnění?

Loni v červnu ho začala hodně bolet záda. Dostal od lékaře léky, které mu ale nezabraly. Chodil na rehabilitaci, ale potom to bylo ještě horší. Ani rentgen plic a páteře nic neukázal. Na neurologii doporučili vyšetření CT, kde zjistili zhoubný nádor na plicích a metastázy v páteři. Pak to šlo celkem rychle. Po operaci páteře a zpevnění obratlů se stav zhoršoval a postupně přestával chodit. V září jsme ještě jezdili na ozařování, to ale nepomohlo. Začaly k nám také dojíždět sestřičky z Charity a třikrát týdně s ním cvičili. Manžel měl ohromnou vůli a snahu. Prvního listopadu úplně ochrnl na dolní polovinu těla. Pak se dostal do nemocnice, kde ležel přes měsíc. Už po týdnu mi ale sestra v nemocnici řekla, ať se rozmyslím, zda manžela po jeho propuštění z nemocnice dám do LDN nebo do hospice anebo se o něj budu starat sama. Hned mě také ujistila, že pokud si na to netroufám, není to žádná ostuda...

To pro vás asi muselo být těžké období...

Ano, byla to asi ta nejtěžší doba vůbec. Doslova rána z čistého nebe – manžel se z naprostého zdraví stal během dvou měsíců ležícím člověkem. Nejhorší bylo, když přestával chodit. Tehdy k nám ještě nechodily sestry z Charity, byla jsem na všechno sama, nemohla jsem ho dostat na vozík, viděla jsem jeho bezmoc... Musela jsem se také rychle rozhodnout, co dál, a nebyla jsem na toto rozhodnutí vůbec připravená. Ošetřující praktický lékař mě zrazoval od toho, abych si manžela brala domů... I když mi dcera pomáhala, v tu chvíli je člověk na všechno sám – musí spoléhat hlavně na sebe, zhodnotit své možnosti a síly. Laik bez jakékoliv předchozí zkušenosti s domácí péčí se v takové situaci rozhoduje velmi těžko. První, co mě napadlo, byly obavy, jak to zvládnu... Nebylo to jednoduché...

Jak se tedy stalo, že jste se nakonec rozhodla vzít si manžela domů?

Vrchní sestra charitní ošetrovatelské služby, paní Kaplanová, mě povzbudila a nabídla pomoc. Říkala mi, až budou manžela propouštět z nemocnice, ať si ho vezmu domů, že jsou schopní se o něj postarat. Toto její ujištění jsem měla často na mysli, když jsem o všem přemýšlela, a to mi také pomohlo v konečném rozhodnutí vzít si manžela domů.

Měla jsem s „charitkami“ pěkné zkušenosti, když k nám chodily s manželem cvičit. Rozhodla jsem se tedy, že to zkusím, a kdybych to nezvládla, budu hledat jiné řešení.

Jak jste se vyrovnala s pochybnostmi, které každé takové rozhodnutí provázejí?

Tyto obavy pramení většinou z nevědomosti. O službě Charity se moc neříká a neví. Ideální by bylo, kdyby lékař v nemocnici nabídl možné varianty včetně toho, ať si člověk zajde na Charitu, tam zjistí, o jakého pacienta se mo-

hou postarat, a pak ať se člověk rozhodne... Já jsem také dopředu nevěděla, co všechno jsou sestřičky z Charity schopné dělat. Manžel měl třeba zavedenou cévku. Při jeho propouštění z nemocnice mi bylo řečeno, že bude muset jednou měsíčně do nemocnice, kde mu cévku vymění. Byla jsem velmi mile překvapena odborností sestřiček z Charity – i cévkování zvládaly samy a ušetřily manžela strastiplných cest, které by jen zhoršovaly jeho zdravotní stav. Přistupovaly k manželovi velmi citlivě. Např. mytí prováděly většinou na posteli, ale když chtěl manžel osprchovat, přijely dvě a na toaletním křesle ho zavezly do koupelny, kde ho rychle osprchovaly, aby nemusel dlouho sedět. Dále jsme si půjčili od Charity polohovací postel a invalidní vozík, to je také velká výhoda.

Jaký byl další vývoj manželova onemocnění?

7. prosince pustili manžela z nemocnice domů. Pořád se držel a připadalo mi, že se ten zhoubný vývoj zastavil. Byl sice ochrnutý na dolní polovinu těla, ale horní polovinou těla nám pomáhal, jak se dalo. Každé 2 hodiny jsem ho musela otáčet, protože měl jednu nezhoubnou proleženinu. Byl to velký bojovník. Ani jednou jsem neslyšela, že by se litoval. A vždycky se moc těšil, až přijdou sestřičky z Charity. Bylo to pro něj i pro mě vítané rozptýlení a samozřejmě jejich péče byla vynikající. Stejně tak mám moc pěkné zkušenosti s MUDr. Stiebrovou z Centra bolesti, která manželovi do posledka pomáhala a jevila opravdový zájem. Sestřičky k nám chodily třikrát denně. Mohla jsem jim zavolat v kteroukoliv dobu a radily mi se vším, co jsem potřebovala. Konzultovaly zdravotní stav s lékařem, přivezly léky, staraly se. Byly pro mě oporou a jistotou. Ke konci se manželovi špatně dýchalo a sám mi řekl, ať zavolám sestřičky. V pátek přivezly kyslík, ještě v sobotu s námi manžel komunikoval, a v neděli 15. dubna zemřel...

Máte za sebou zkušenost s odchodem blízkého člověka. Můžete k tomu něco říci?

Kdo to nezažil, těžko si to umí představit... Manžel byl rád, že mohl být doma a já zase, že jsem mu mohla doma dosloužit. Celá rodina se s ním mohla rozloučit, a to nás stmelilo. Jsem vděčná všem sestřičkám, které k nám chodily. Služba domácí hospicové péče má velký smysl...

Cítili jsme od sestřiček velkou podporu...

Paní Petra Králová z Libchav vypráví o zkušenosti s odchodem své tchyně, která zemřela v srpnu 2012:

Můžete nám říci něco o zdravotním stavu Vaší tchyně?

Manželova maminka onemocněla před 4 lety rakovinou tlustého střeva. Po operaci, kdy se odstranilo nádorové ložisko, byla v uspokojivém stavu, chodila na ozařování do Pardubic a brala léky. Letos začátkem června se její stav začal hodně horšit. V nemocnici jí zjistili metastázy na plicích a v kostech. Babička byla vždy velká bojovnice, ale tehdy nám sama řekla, že jí není dobře... Pak už nemohla chodit, seděla jen chvíli na posteli, přešla si na záchod,

nemohla nic jíst... Po pěti pobytech v nemocnici jsme si ji vzali domů, kde po týdnu zemřela. Bylo jí 68 let.

Pro každého je jistě těžké vyrovnat se s nemocí. Jak svůj stav brala?

Od začátku chtěla nekompromisně znát pravdu o svém zdravotním stavu. Prala se s nemocí a přesvědčila i své okolí o tom, že se s ní dokáže poprat... A myslím, že to opravdu dokázala... I když to bylo těžké...

Ona byla silná žena. Dříve pracovala na pile, a to ne proto, že by nesehnala jinou práci, ale proto, že ji to bavilo. Říkala nám, že ji baví vůně dřeva. Vždy si věděla rady, nikdy nepotřebovala s tchánem naší pomoc, na všechno stačili sami... Obdivovala jsem ji, když onemocněla, protože o své nemoci vždy otevřeně mluvila. Třeba řekla paní doktorce: „Já tu mrchu stejně porazím!“ Tedy ona to řekla peprněji... Měla v sobě ohromnou vitalitu a touhu po životě...

Jak jste se dostali k Charitě?

Moje známá tam pracuje jako sestřička a mám již z dřívější doby zkušenost s jejich prací. Proto jsem rodině navrhla tuto péči. Všichni jsme se ze začátku báli, zda to doma zvládneme, ale bylo to jediné možné řešení, když jsme babičku chtěli mít doma. Měla 4 infuze denně, sondu do žaludku... Sestřičky sem jezdily 3-4x denně, kdykoli jsme jim mohli zavolat a na cokoliv se zeptat, třeba v noci. Staral se o ni tchán a my jsme se tam střídali po nocích, aby se mohl vyspat...

V čem vidíte hlavní přínos domácí hospicové péče?

Jsmo za tu službu velmi vděční... Asi každý by si přál zemřít doma, domácí prostředí je nenahraditelné. Babička byla šťastná, že je doma. A bylo pro nás neuvěřitelné, že to opravdu funguje tak, že nemusíme mít o nic obavy. Sestřičky nám se vším poradily. Třeba v tom, abychom se ve službách u nemocné střídali, protože nevíme, jak dlouho to bude trvat. Jsou to věci, které se zdají být jednoduché, ale člověk v té situaci není schopen je vidět z nadhledu... I když jsme se zpočátku obávali, zvládli jsme to dobře a cítili jsme od sestřiček velkou podporu. Kdykoli byly ochotné přijet, kdykoli jsme jim mohli zavolat... Bez jejich pomoci bychom to nezvládli, protože bychom nevěděli co a jak...

Máte zkušenost s odchodem blízkého člověka ze života. Můžete k tomu něco říci?

Jsou to smutné záležitosti, ale důležité... Sama babička nám říkala, ať už konečně pochopíme, že umírá... Člověk, který je u umí-

rání druhého člověka, dojde svým způsobem ke smíření s tím, že smrt je přirozenou součástí života, že není vyhnutí... Samozřejmě nás napadalo, jestli si ty čtyři poslední roky dost užila, že mohla být doma déle než jen týden před smrtí atd. atd.... Ale to k tomu asi patří.... Jako rodinu nás to stmelilo...

Máte nějakou naději, že ten člověk pořád existuje?

Ano. Moje maminka zemřela na podobné onemocnění, když jí bylo 45 let. Babička mi teď k posledku říkávala, že na ni často myslí... Tak snad už jsou spolu...

Poděkování

Vážené a milé sestřičky,

velmi ráda bych Vám všem touto cestou co nejsrdečněji poděkovala za Vaši obětavou péči, laskavý přístup a profesionální pomoc při zajišťování rehabilitační péče o naší maminku.

Díky Vaší péči se maminka postupně zotavovala z velkých bolestí páteře a hospitalizaci na neurologickém oddělení. Nyní se již podrobuje další léčbě v Rehabilitačním ústavu v Brandýse nad Orlicí.

Ještě jednou Vám všem za Vaši obětavost a velkou pomoc mamince co nejsrdečněji děkuji.
S pozdravem B.N.

Milé sestřičky,

Chtěla bych Vám při dnešní slavnostní příležitosti poděkovat za pečlivou a obětavou péči o mého manžela, o něhož jste se dlouhodobě staraly a snažily se vždy pomoci zmírnit jeho utrpení. Bez Vaší pomoci bych tak dlouho nebyla schopná manžela ošetřovat.

Vázím si Vaší práce a hlavně lidského přístupu k těmto dlouhodobým nemocným, neboť ti, kteří sami nepoznají, jak náročná a vyčerpávající je Vaše práce, to zdaleka nemohou pochopit, natož ocenit.

Díky Vám za vše a přeji Vám hodně sil, uznávajících pacientů a optimismu do dalších dnů. V rodinném životě pak hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.
L.K.

Sestry

To už patří k jakési mužské prestiži, mluvit o ženských tak trochu spatřa; není to zlá vůle jako spíš vědomí fyzické převahy. Ono to většinou tak vypadá, jako že ženy potřebují naší ochrany; ale jsou chvíle, a dokonce těžké chvíle, kdy shledáváme, že potřebujeme jejich ochrany.

Velká převaha ženy je především v tom, že je matkou; za druhé v tom, že je sestrou: totiž milosrdnou sestrou. Muž dovede být muži bratrem v církvi nebo v boji; ale zřídka dovede být bratrem nemocného. Dovedl by ho léčit nebo aspoň povyrazet; ale neumí ho tiše a jemně doprovázet tou cestou bolesti, aby nebyl sám. Je hrubě aktivní; neumí tak dobře svou činnost rozložit v droboučké a trpělivé skutky. Viděl jsem při práci lékaře, rychlé a odhodlané jako při útoku; viděl jsem sestřičky při jejich tichém bdění; a já nedovedu říci, kdo z nich byl krásnější.

Viděl jsem dva typy: jedna, dosud trochu novicka té samaritánské řehole, drobná a plachá; seděla u hlav lože po celé hodiny, po celé noci, a neodvrátila očí od tváře nemocného. Nevím, nač myslela, ale jistě na nic těžkého a smutného, neboť její tvář byla jasná a klidná, a oči nemocného se vždy potěšily, když procitly ze spánku, který už neměl konce. Nic se nedělo v té přidušené světnici; bylo slyšet jen pravidelný dech nemocného a pravidelný krok vteřin; ale ty tiché zvuky plynuly na němčem ještě tišším, na pokojném bdění malé a růžové diakonistky, která ani nečetla, ani se nemodlila, ani nešila, ale jen se světle dívala na tvář spícího. Podobala se hořící lampě, která nezabliká a nehnutě, tiše zatlačuje tmou, jež se na nás řítí.

A tu nemocný otevřel oči a upokojil se, neboť viděl nad sebou svítit to jasné lidské světélko.

Druhá byla starý veterán samaritánské služby, těžká a tlustá, poloosleplá třiatřiceti lety bdění; seděla nakloněna nad nemocným, s rukou na jeho pulsu, a naslouchala, cíhala na každý šelest se zkušenou a bezpečnou pozorností starého ohaře; nic jí neušlo, žádné zachvění dechu, žádný pokus vysílené ruky o pohyb; ještě než nemocný nadzvedl ruku, byla tu se svými silnými, jistými, a přece tak lehkými rukama a pomohla mu vykonat pohyb nebo uložit ruku pohodlněji. A těmi zkušenými dlaněmi provázela celý ten poslední zápas; pomáhala ruce ještě se bránit, hrudníku dýchat, hlavě spočívat; a dosloužila hasnoucímu tělu do posledního zatržení dechu. Pak si utřela oči a byla pohotova umýt a urovnat tělo mrtvého.

Věřím tedy, že to tak nějak bylo: že milosrdný Samaritán, našed zbitého, očistil vínem rány jeho, a roztrhnul své roucho, je ovázal; že naložil raněného na svého soumaru, a podíraje bezvládné tělo, dovezl je do svého stanu. Ale pak – a to ten Starý zákon zapomněl poznamenat –, pak přišla tiše žena Samaritánka a sedla si u lože pacientova; pak bděla po celou noc jako pokojně svítící kahan, nadzvedala hlavu chorého a ovlažovala jeho rty. To nestojí v Písmě, ale jistě to tak bylo; a byly to předlouhé hodiny, raněný sténal a žena Samaritánka bděla u jeho lože, aniž o tom psalo Písmo a aniž se levitě i milosrdní Samaritáni starali o její tiché dílo.

Karel Čapek, 1929

Dům pokojného stáří sv. Kryštofa

Denní stacionář Pečovatelská služba

Tady jsem doma...

Paní Jarušce Tillingerové je 80 let a pochází z Vysokého Mýta. Do Ústí nad Orlicí přišla v r. 1953 za prací. V kanceláři Geodézie se seznámila s budoucím manželem a o tři roky později se vdávala.

Na dobu svého dětství a mládí vzpomíná:

„Za války jsme se báli. Tátu jako vojáka z povolání tehdy hned vyhodili z armády, a dělal na dráze. I tam se ale snažil nějak nacistům škodit, sem tam odpojili nějaký vagón se zbraněmi nebo zásobovali partyzány. Po převratu jsme přivítali Rudou armádu a pořád to šlo až do r. 1951, kdy jsem se nedostala na vysokou školu kvůli tatínkovi. Nastoupila jsem tedy po gymnáziu na okres do administrativy. V r. 1953 jsem přešla na okres do Ústí a pak na Geodézii. Tady jsem poznala svého budoucího manžela

a v r. 1956 jsem se vdávala. Manžel pocházel ze smíšeného manželství, takže jeho rodiče nemuseli po válce do odsunu, maminka i on tady zůstali. Po válce si dodělal dálkově průmyslovku, protože německé školy mu neuznali. Jeho maminka pak na nás pak byla zcela odkázána, protože tady neměla, jako bývala živnostnice, ani korunu důchodu. Ona byla metr, to je pravda, ale pro naše kluky to byla kouzelná babička, moc to s nima uměla. Vyprávěla jim pohádky, zpívala jim... Byla hodně zcestovalá, a myslím, že byla dokonce první ženou, která měla v Ústí řidičák... Když jsem se po mateřské chtěla vrátit zpátky do práce, nešlo to. Napsali mi do posudku, že jsem se dostala do prostředí, kde si nemohu vymezit svůj názor. Tak jsem pracovala jako účetní v Restauracích.“

S manželem vychovali dva syny a v r. 1986 ovdověla. Tehdy začala pociťovat samotu a obavy z vývoje svého zdravotního stavu. Protože si životem nese následky dětské obrny, měla strach ze ztráty soběstačnosti. Začala

se tedy zajímat o možnosti pobytových zařízení pro seniory. Lékařka jí doporučila právě zrekonstruovaný Dům pokojného stáří v Ústí n.O.-Kerharticích, a tak se sem v červnu 1999 nastěhovala. A jak si zvykala na nové lidi a neznámé prostředí?

„Zvykla jsem si docela dobře, i když nejsem moc povídavý typ. Už mým postižením mi bylo od malička dáno, že jsem tíhla spíš ke knížkám nebo ručním pracem. A to mě baví dodnes, mám ráda historické knížky a detektivky, ale těch moc nemůžu číst, protože se pak bojím.“

A jak se paní Jarušce líbí v Domě pokojného stáří sv. Kryštofa?

„Mě se tady líbí všechno. Tady jsem doma. Děvčata (pečovatelky) mi se vším pomůžou – s úklidem, hygienou, prádlem. Poradí mi se vším, co potřebuju. Nejdřív mně bylo trapné, když mi to všechno děvčata dělala, ale pak jsem si na to zvykla. Jsou moc hodný, škoda jen, že není víc času na takový popovídání, to my babky, ale i strejci, moc potřebujem... No, jinak ob-

čas jdu tady dolů do denního stacionáře, kde si povídáme s paní Kovářovou o ručních pracích. Ona to tam vede a je moc šikovná. Před čtyřmi lety pro mě objevila vystřihování. Tehdy jsem na tom byla zdravotně dost špatně. A tak pro mě vymysleli ty vystřihovánky. Pak se narodil malej vnouček, tak jsem mu napletla ale deset svetrůků, a postupně jsem se z těch zdravotních potíží vyhrabala...”

I když v životě neměla paní Tillingerová všechno růžové a musela leccos překonat, rozdává dobrou náladu a spokojenost. Možná právě proto si umí vážit toho, co je pro jiné z nás přehlédnutelnou samozřejmostí: výhledu z okna, sluníčka a přírody, dětí a vnoučat... „Paní vedoucí mě občas zaveze do knihovny. Je tam sice fůra schodů, ale mně se s paní šéfovou moc dobře chodí - s jiným se třeba bojím, ale s ní ne. Taký se nechávám vozit na vejlety po okolí, podle času, jak mají děvčata dole. Jezdila jsem až dvakrát měsíčně. Abych viděla zas trochu něco jinýho, víte? Jak to třeba zjara začne kvést, nebo v zimě když to zachumelí, to je tak krásný! A člověk to tak potřebuje, vidíte?“

Paní Tillingerová žije v Domě pokojného stáří sv. Kryštofa 13 let. Pravidelně ji navštěvují synové s rodinami i švagr, a jak sama říká, je spokojená: „Docela to v tom životě šlo... kluci se mně povedli a vnoučata jsou taky prima. Moc bohatý jsme teda nikdy nebyli, táhla jsem to sama z jednoho platu a vdovského důchodu. Snažila jsem se někdy si přivydělat uklízením. Ale nenařikám...A tady jsem moc spokojená.“

Služba denního stacionáře je určena seniorům a tělesně postiženým občanům od 40 let věku z oblasti celého orlickoústecka. V provozu je v pracovní dny od 7 do 15.30 hod.

Poděkování

Jsem Irena Mazancová, sestra paní A.B., a chtěla bych vám napsat pár řádků. Jezdím k sestře každý měsíc vždy na pár dnů a jsem vždy mile překvapená jednáním vašich zaměstnanců. Připadám si jako v pohádce. Jsou

to andělé - tak milé jednání se starými lidmi se jen tak nevidí. V dnešní době je to malý zázrak. Většinou mladým lidem starší občané překáží, jak to vidím u nás v Ústí nad Labem, jak pohrdají námi staršími a jak se k nám chovají v dopravních prostředcích. Ale to jsem vám nechtěla vyprávět. U vás je to jiné - rehabilitační sestřičky jen vejdou do dveří, tak zavládne pohoda. Krásně se chovají a jednají, popovídají si s pacienty, no prostě nádherná práce jim velký dík. Smekám pomyslný klobouk. Važte si jich. Sestřičky Veronika Šimková a Dana Matoušková, ty se usmívají od chvíle co vejdou a po celou dobu koupání i když odchází. Když mně sestra vyprávěla, jak je jí s nimi krásně, tak jsem myslela, že přijdou starší paní. Překvapilo mě, když jsem otevřela, a za dveřmi stály dvě mladé, milé usmívající se paní. Všechny si zaslouží pochvalu. Ostatní mladí lidé by si z nich měli vzít příklad. Můžu vám říct, že mě to dojalo až k slzám. Taková úcta ke stáří a přirozené krásné chování si zaslouží pochvalu. Zdravím vás všechny.

Irena Mazancová, Ústí nad Labem

Kontakt:

Dům pokojného stáří
a denní stacionář sv. Kryštofa
Sokolská 68
Ústí n.O.-Kerhartice
Bc. Dana Matoušková
Tel. 465522375, 731402341
e-mail: dps.ustino@seznam.cz
www.uo.charita.cz

Osobní asistence

Osobní asistence je služba poskytovaná lidem s různými typy postižení z celého orlickoústeckého okresu. Službu lidem poskytujeme v jejich domácnostech a všude jinde tam, kde se pávě pohybují. Osobní asistent pomáhá s tím, co člověk kvůli svému zdravotnímu stavu nezvládne sám. Jsme tu proto, abychom seniorům, nemocným a lidem s postižením umožnili žít plnohodnotným způsobem života. Služba není věkově omezena.

Nabízené služby

- pomoc s oblékáním, svlékáním, při pohybu apod.
- pomoc s hygienou
- pomoc se stravováním
- pomoc s úklidy, nákupy, při pochůzkách apod.
- doprovod do divadla, knihovny, na výstavu
- doprovod do školy, zaměstnání, k lékaři apod.
- pomoc při jednání s úřady
- pomoc při prosazování práv a zájmů
- doprovázení uživatele, dohled

Kontakt:

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad
Bc. Marie Maříková
Tel.: 734 769 711
e-mail: osobni.asistence@orlicko.cz
www.uo.charita.cz

Regionální půjčovna kompenzačních pomůcek

Domácí péči usnadní vhodné kompenzační pomůcky, které přinášejí větší komfort pacientovi i pečujícím osobám. Zapůjčením vhodné kompenzační pomůcky dochází k maximálnímu zkrácení doby pobytu uživatele v institucionální péči. Služba tak umožňuje uživateli se sníženou soběstačností zůstat součástí přirozeného prostředí a dál plnohodnotně žít v okruhu svých blízkých.

V našich půjčovnách si můžete zapůjčit

- Elektrické a mechanické polohovací postele
- Antidekubitní a válcové matrace s kompresorem
- Stolek k lůžku
- Hrazda volně stojící k posteli
- Mechanické invalidní vozíky
- Toaletní vozíky a židle
- Chodítka – krokovací, s límcem, čtyřkolové s brzdami
- Francouzské hole
- Nástavce na WC
- Sedačky na vanu
- Koncentrátor kyslíku
- Geoskeeper – náramky pro tíšňová volání
- Biolampy
- Cvičební přístroj Motomed – elektrický, rotoped – mechanický
- Zvedák se závěsem elektrický
- Klíny na polohování
- Dávkovač léků

Nabídka speciálních pomůcek

Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí k za-

půjčení speciální pomůcky pro handicapované občany, které jim umožňují a usnadňují pohyb v přírodě. Jedná se o elektrický skútr, tandemové kolo, tandemovou tříkolku, kolo se sedačkou pro handicapovaného a odlehčené invalidní vozíky.

Pomůcky pořídila Oblastní charita díky partnerství v projektu „Orlické hory pro všechny“, který je výsledkem spolupráce místních akčních skupin MAS ORLICKO, MAS NAD ORLICÍ a MAS POHODA venkova.

Všechny výše uvedené pomůcky je možné si zapůjčit v Regionální půjčovně kompenzačních pomůcek v Letohradě, Na Kopečku 356, tel. 731 598 830 nebo 465 620 249, e-mail: pujcovna.let@orlicko.cz. Aktuální ceník a provozní dobu najdete na www.uo.charita.cz

Na zapůjčení těchto speciálních pomůcek lze zakoupit i dárkové poukazy (jednodenní, víkendové nebo týdenní).

Kontakty:

Letohrad

Na Kopečku 356
Tel.: 731 598 830, 465 620 249
E-mail: pujcovna.let@orlicko.cz

Ústí nad Orlicí

17. listopadu 69
Tel.: 731 402 314
e-mail: pujcovna.uo@orlicko.cz

Občanská poradna

Občanská poradna nabízí službu odborného sociálního poradenství každému, kdo se ocitne v nouzi, neví si rady a není schopen svou situaci zvládnout bez pomoci. Služba je bezplatná, diskrétní a otevřená každému.

Často řešené otázky jsou problematika dluhů a exekucí, rozvodové záležitosti nebo důsledky různých předváděcích akcí, dále ze sféry majetkoprávní, pracovní, rodinné, otázky kolem bydlení, sociálních dávek, ochrany spotřebitele atd.

Oblastní charita Ústí n.O. má zřízenou poradnu v Ústí nad Orlicí, a ta má další čtyři kontaktní místa v Králíkách Lanškrouně, Letohradě a Vysokém Mýtu.

Pozor na to s kým telefonujeme!

V poslední době se nám v poradně množí případy klientů, kteří si tzv. „uzavřou smluvní závazek“ po telefonu. Popíšeme krátce skutečný příběh starého pána, kterému kdosi - cosi nabídl po telefonu. Jednalo se o službu výhodného zprostředkování pronájmu plochy domu někde v „Dolní – horní“ k reklamním účelům. Muž nabídku příliš nerozuměl, druhá strana nabízela po telefonu velké zisky a starý pán nadiktovat příjemně hovořícímu člověku své iniciály. Telefonát skončil a muž si uvědomil, že vlastně nemá o nic takového zájem. Na číslo, které našel v historii telefonu, poslal sms zprávu, že vše ruší, nemá o pronájem plochy za účelem reklamy zájem. Číslo však již bylo nedostupné a během týdne přišel klientovi dopis od společnosti „Bezreklamky“. Zástupce společnosti mu dopisem děkuje za to, že uzavřel smlouvu a současně ho žádá o zaplacení 3 - 4 tisíc korun poplatku. V přiložených obchodních podmínkách se starý člověk mohl dočíst, že smlouva vznikla telefonátem s konzultantem společnosti a bezprostředně po ukončení telefonátu byly údaje poskytnuté seniorem zveřejněny na webu. Došlo tedy ihned k plnění smlouvy. Společnost v obchodních podmínkách uvádí, že odstoupit od smlouvy v podstatě není možné (s odvoláním na § 53, občanského zákoníku odstavec 8, písm.a.). V něm se skutečně píše, že spotřebitel, který uzavřel smlouvu prostředky komunikace na dálku, nemůže na odstoupení využít standardní 14 denní lhůtu, a to proto, že s výslovným souhlasem klienta došlo k plnění domluvených služeb ihned. Pro tyto případy čtrnáctidenní výpovědní ochranná lhůta ke zrušení se takového závazku neplatí. Údaje, které starý pán poskytl, byly ihned zveřejněny a zprostředkovatelská firma tedy plnila své služby podle telefonicky uzavřeného závazku.

Na jmenovanou společnost podávají spotřebitelé hromadné žaloby, trestní oznámení a brání se u soudů.

Jde nám však obecně o to, že naše společnost se stává méně a méně bezpečným prostředím pro starší a důvěřivé lidi, kteří si nedokáží uvědomit společenský a právní dopad obvyklého závazku uzavřeného písemně. Natož pak závazku uzavřeného zdánlivě nevinným telefonátem.

Z nahrávek, které jsou monitorovány a používány jako důkazní materiál takové společnos-

ti, bývá pak patrné, že klient byl konzultantem společnosti řádně informován a nadiktováním svých údajů poskytl s uzavřením smlouvy souhlas. Krátce řečeno – prostým nadiktováním údajů byla uzavřena smlouva! Je pak velmi těžké prokázat, že dotyčný starý člověk např. neměl tušení, co mu to milý konzultant vysvětluje a neuvědomil si vůbec právní důsledky celého rozhovoru. Vychován tak, že slušnému a příjemnému člověku se na otázky odpovídá a přesvědčen, že položením telefonního sluchátka celá záležitost prostě skončí, stává se senior často obětí *solidní* manipulace.

Co můžeme doporučit pro obranu lidí? Jistě nepřestaneme telefonovat. Pokud nám však někdo něco výhodného nabízí, chce po nás osobní údaje atd. a my nemáme o nic takového zájem, můžeme užít například formulaci: Nerozumím tomu, co mi nabízíte, co říkáte, nemohu se soustředit, popřípadě jsem rozrušený, nemocný. Beru silné léky. Nechci ty věci, které mi nabízíte! Jistě i jiné formulace: „*Nemám o Vaši nabídku, služby či zboží zájem, neobtěžujte mě, prosím!*“

Je to jen náš typ pro jednání s různými „podnikavci“, kteří žijí ze zneužívání jiných, slušných lidí. JF, Občanská poradna Polička

Kontakty:

tel.: 465 520 520 (Ústí nad Orlicí)
468 003 465 (Vysoké Mýto)
734 281 415 (Letohrad,
Lanškroun, Králíky, Vysoké Mýto)
e-mail: poradna@orlicko.cz
www.uo.charita.cz
www.obcanskeporadny.cz

OP Ústí nad Orlicí

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
17. listopadu 69, 562 01 Ústí nad Orlicí

OP Králíky – kontaktní místo

Gymnázium a ZŠ Králíky
Moravská 647, 561 69 Králíky

OP Lanškroun – kontaktní místo

Městský úřad Lanškroun
nám. J.M. Marků 5, 563 16 Lanškroun

OP Letohrad – kontaktní místo

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad

OP Vysoké Mýto – kontaktní místo

Centrum Sociálních Služeb
Plk. B. Kohouta 914, 566 01 Vysoké Mýto

Provozní doby:

Pondělí	9:00 – 11:30 12:30 – 17:00 (Ústí n.O.)
Úterý	9:00 – 12:00 (Letohrad – lichý týden) 9:00 – 12:00 (Králíky – sudý týden) 13:00 – 15:00* (Ústí n.O.)
Středa	9:00 – 12:00 13:00 – 16:00 (Vysoké Mýto)
	9:00 – 12:00 (Lanškroun – 2. a 4. v měsíci)
Čtvrtek	9:00 – 11:30 12:30 – 16:00* (Ústí n.O.)

*úterý a čtvrtek odpoledne pouze pro objednané

K tomu, aby člověk dosáhl toho, po čem touží, musí mít pevnou vůli, trpělivost a trochu štěstí. Hlavně však musí rozpoznat, po čem touží.

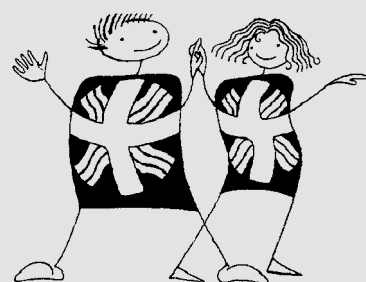
Karel Čapek

Centrum pod střechou

Centrum pod střechou je středisko Oblastní charity Ústí nad Orlicí. Najdete v něm sociální službu **Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Letohrad (NZDM)** a **Rodinné centrum Mozaika (RC)**. Vedle těchto služeb od října přicházíme opět s nabídkou volnočasových aktivit. V letních měsících také pořádáme pří-
městské tábory.

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Letohrad je sociální služba pro každého ve věku 10-20 let z Letohradu a okolí. „Naši práci se snažíme snížit negativní dopady rizikového chování dětí a mládeže a to nejenom na ně, ale i na celou společnost“, říká Václav Neruda, sociální pracovník v NZDM Letohrad. Naším úkolem je pomáhat jim v jakékoliv situaci pro ně obtížné, motivovat je k aktivnímu trávení volného času. Spolupracujeme se školami, OS-
POD apod. Snažíme se preventivně působit a podle potřeb našich uživatelů volíme preventivní témata. Tato služba může být využívána anonymně a bezplatně. Každý kdo k nám přijde si může zvolit, jak chce abychom ho oslovovali a čas který u nás tráví je jen na něm. Máme otevřeno od 13:00 do 19:00 skoro každý den, kromě středy. Najdete u nás kulečník, fotbálek a spoustu dalších her, které jsou pro mládež atraktivní a nám také slouží k navázání kontaktu.

Posláním RC Mozaika je otevřenost vůči všem rodinám. Pravidelně inspirujeme rodiče/prarodiče, jak trávit volný čas se svými dětmi/vnoučaty. Snažíme se posilovat rodinné vztahy a podporovat komunikaci a sdílení společného času rodiny. Nabízíme prostor, kde se mohou rodiny s malými dětmi vzájemně setkávat, předávat své výchovné zkušenosti, problémy, starosti a radosti. K odreagování jim nabízíme dopolední program v podobě zpívání, tvoření nebo volného hraní. Děti si u nás zvykají na dětský kolektiv a snáze přecházejí z rodiny do předškolního zařízení. Rodinám také nabízíme pravidelné odborné dopolední semináře, které jsou tematicky zaměřené. Velmi oblíbené jsou Rodinné inspirace, kde se děti mimo jiné mohou naučit krátké říkanky a písničky nebo také cviční na míčích, které využívají hlavně

těhotné ženy a maminky po porodu, o jejichž děti je během cvičení postaráno koordinátorkou RC Petrou Jarošovou. Ta také dvakrát do měsíce pořádá odpolední programy. Námátkou vybíráme ty nejoblíbenější a to např. Burzu dětského oblečení a potřeb, vyrábění lampionů+Lampionový průvod, Mikulášskou besídku, Den pro rodinu apod.

Volnočasové aktivity probíhají v odpoledních hodinách a nespádají do výše uvedených služeb. Jsou to tzv. „kroužky“, které vedou externisté nebo dobrovolníci. Nabízíme např. modeláře, výtvarnou výchovu pro předškolní ale i školní děti, keramiku, bubnování na djembe, paličkování apod.

Centrum pod střechou najdete v Letohradě v Taušlově ulici vedle školky. Více informací o naší činnosti najdete na www.uo.charita.cz nebo na facebooku RC Mozaika a NZDM Letohrad.

Ohlédnutí za příměstským táborem

Tak jako každý rok i letos připravil tým Centra pod střechou čtyři prázdninové týdny plné dobrodružství, legrace, her a zážitků pro děti ve věku 6-13 let.

Startovali jsme v červenci v náhradních prostorách z důvodů plánované rekonstrukce Centra. Obavy z nového místa nás brzy opustily, areál „Ostrov“ v Letohradě na Orlici nám poskytl úžasně zázemí, včetně bazénu a hřiště.

První týden jsme se rozhodli vyzkoušet, jak se cítí hoši Rychlých šípů a začali jsme plnit bobříky. Čekal nás např. bobřík mrštnosti, rychlosti, síly, mlčení, dobrých skutků apod. Nečekané jsme ale hned v pondělí dostali dopis od samotného Velkého Vonta, který se na nás obracel se speciální žádostí. Stala se strašná věc, chystala se volba Velkého Vonta a nad Stínadli se začínala stahovat mračna. Zmizel ježek v kleci a Velký Vont tak ztrácel svou moc. Stínadla se začínala bouřit a na zdi pod kostelem se objevilo znamení v podobě samotného ježka v kleci.

Velký Vont nás prosil o pomoc při pátrání po ježkovi, posílal nám zašifrované zprávy od jeho nepřátel. Díky nim jsme zjistili kdy a kde se mají zlosynové sejít a kde ježka schovávají. Byli jsme pozváni na Vontskou poradu, kde jsme se rozhodli nepřátele odhalit. Sebrali jsme veškerou odvahu a vyrazili na místo činu,

ke kostelu sv. Kateřiny a schovali jsme se na hřbitově. Na vlastní oči jsme viděli, jak kdosi z kostela prchá a po domluveném signálu jsme se vypravili dovnitř. Chtělo to notnou dávku odvahy a statečnosti, v kostele byla tma, a tak jsme hledali poslepu. Neuvěřitelně se stalo skutečným a ježka jsme tam opravdu našli. Rádost dětí a hlavně Velkého Vonta nelze slovy vyjádřit. Velký Vont nám druhý den donesl sladké odměny, ale největší odměnou byl žlutý špendlík, který nám všem slavnostně připíchl a přijal nás mezi samotné Vonty.

Druhý týden jsme se ocitli v pravěku, dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí a důležitých informací z tohoto období. Vyzkoušeli jsme si malbu na skálu, vyrábění náhrdelníků a šperků z hlíny, a dokonce jsme si prohlédli jeskyni zblízka, když jsme se vypravili podívat na propast Macocha. Rozdělili jsme se na dvě tlupy a bojovali mezi sebou o území, o kůže apod. Nakonec jsme zjistili, že je nejlepší se spojit dohromady, díky tomu dokážeme víc a budeme silnější.

Třetí týden byl ve znamení středověkých řemesel. Ve skanzenu v Uhřínově jsme si prohlédli, jak lidé dřív žili a jak málo jim stačilo. Děti si také samy vyzkoušely některá řemesla, tímto bych ráda poděkovala p. Masarovičové a p. Majvaldové z Letohradu za ukázky jejich řemesel a za zajímavý a poutavý program pro děti. Moc si toho vážíme!

Poslední týden nás navštívili mimozemšťané. Máme společnou fotku, kde je vidět samotné UFO. Ve hvězdárně v Hradci Králové jsme měli možnost vidět dalekohledem skvrnu na slunci a výjimečně jsme dokonce ve dne viděli planetu Venuši. Kromě zkoumání vesmíru jako takového jsme se zajímali o hvězdy, ale i o tzv.mikrokosmos. Vytvořili jsme si vlastní kaleidoskopy a podívali se na svět trochu jinak.

Letos náš tábor navštívilo na 120 dětí. Děkuje SDH Orlice za pronajaté prostory a všem dobrovolníkům za jejich pomoc!

Iveta Kočová

Kontakt:

Taušlova 714, 561 51 Letohrad
Bc. Václav Neruda, DiS.
Tel.: 731 402 336
e-mail: podstrechou@seznam.cz
www.uo.charita.cz

Centrum sociálních služeb Lanškroun

Nové Centrum sociálních služeb se otevřelo veřejnosti 22.11.2012. Budovu postavila firma STAPO Ústí nad Orlicí podle projektu lanškrounského architekta Mgr. Přemysla Kokeše.

Celkové náklady na výstavbu činily 11,5 mil. Kč, z toho dotace MPSV 8,5 mil. Kč, dotace Pardubického kraje 2 mil. Kč, Oblastní charita Ústí nad Orlicí 1 mil. Kč a Město Lanškroun darovalo pozemek k výstavbě.

Centrum bylo postaveno jako Dům na půli cesty, což je služba určená k dočasnému pobytu mladistvých opouštějících ústavní výchovná zařízení. V současné době probíhají jednání, aby tuto pobytovou službu mohly využívat i osoby se sníženou soběstačností z důvodu zdravotního či duševního onemocnění (chráněné bydlení). V budově je připraveno 6 bytů s kapacitou 8 lůžek.

24hodinovou službu Centra budou zajišťovat dva sociální pracovníci, dva pracovníci v sociálních službách a vedoucí střediska.

V Centru bude také služba nízkoprahového zařízení pro osoby bez přístřeší, kde budou mít lidé bez domova možnost hygieny, oblečení a pomoci s obstaráním osobních záležitostí.

Dále zde bude kontaktní pracovník, který může obyvatelům lanškrounska zprostředkovat vypůjčení kompenzačních pomůcek.

Kontakt:

Centrum sociálních služeb
Havlíčková 1129, 563 01 Lanškroun
Eva Ježková, DiS.
Tel. 734281416
e-mail: centrum.lan@orlicko.cz

Rodinné centrum Kopretina Sloupnice

V Rodinném centru Kopretina ve Sloupnici se scházejí maminky s dětmi od 0 do 5 let. Děti si hrají, společně s maminkami vyrábějí, zpívají, tancují.

Probíhá zde taneční a keramický kroužek, kterého se účastní děti předškolního a školního věku.

Kromě pravidelného programu pořádá RC i jednorázové akce jako přednášky, besedy, karneval, výlety, opékání, vánoční jarmark a o letních prázdninách příměstský tábor.

RC Kopretina

Horní Sloupnice 326, 565 53
Tel. 731 604 601

„Šance pro rodinu“ – sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Posláním Šance pro rodinu je podpora rodin s nezaopatřenými dětmi, které se ocitly v takové obtížné situaci, kde je nějakým způsobem narušen nebo ohrožen vývoj dítěte. Služba je určena pro rodiny, které potřebují podporu při obnově svých základních funkcí. Poskytujeme ji přímo v domácím prostředí rodiny na celém území orlickoústecka. V současné době máme v péči 20 rodin.

Služba je určena pro rodiny s dětmi do ukončení jejich středoškolského studia, které potřebují podporu při obnově svých základních funkcí nebo které usilují o navrácení dětí zpět domů z ústavní výchovy.

Poskytované služby

Poskytujeme základní sociální poradenství a sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, které zahrnují:

- pomoc rodinám s výchovnými, vzdělávacími a sociálními těžkostmi a dalšími potížemi souvisejícími s péčí o dítě a obstaráním domácnosti.
- podporu při nábízení rodičovských dovedností a při vytváření bezpečného rodinného prostředí.
- podporu a pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.
- pomoc při zajištění kontaktu se společenským prostředím.
- sociálně terapeutické činnosti.

Služba nenahrazuje rodičovskou péči a nepřebírá rodičovskou odpovědnost. Především se snažíme pomoci rodině stát se samostatnou a nezávislou na sociálních službách.

Kontakt:

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
Na Kopečku 356
561 51 Letohrad
Bc. Daniela Štovičková, DiS.
tel.: +420 734 435 240
e-mail: sance@orlicko.cz

Tento projekt můžete podpořit dárcovskou SMS:

jednorázově ve tvaru:

DMS SANCEPRORODINU na číslo 87777

roční podpora:

DMS ROK SANCEPRORODINU na číslo 87777

Cena 1 DMS je 30 Kč, Oblastní charita Ústí n.O. obdrží 27 Kč. Při roční podpoře vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc.

Více na www.darcovskasms.cz

Děkujeme.

Adopce na dálku

Od listopadu 2012 do února 2013 probíhá v Letohradě další sbírka na podporu vzdělání chudých indických dětí.

Po loňském rekordním ročníku sbírky Adopce na dálku, kdy se vybralo více než sto tisíc korun, vyhláší Oblastní charita další ročník. Od listopadu probíhá sbírka na 13 indických dětí, které farnost Letohrad ve spolupráci s Oblastní charitou podporuje.

Tento projekt je zaměřený na pomoc chudým dětem formou příspěvku na jejich vzdělání. Náklady na jedno dítě činí 5.000 Kč ročně a z této částky je dítěti hrazeno školné, školní pomůcky, školní brašna a uniforma, cestovní výdaje, strava, základní zdravotní péče a tábor.

Oblastní charita díky dárcům z letohradské farnosti i z města má nyní v evidenci 8 dívek a 5 chlapců. Všechny děti s námi udržují písemný kontakt, posílají vysvědčení a pozdravy všem, kdo přispěli na jejich vzdělání. V Indii s více než miliardou obyvatel je 35 % lidí stále bez vzdělání, proto má tento projekt svůj význam, i když je to jen pomyslná kapka v moři.

Z výtežků minulé sbírky, více než 110.000 Kč, jsme přibrali do naší „adoptivní rodiny“ další tři děti. Na výdaje spojené s výukou všech třinácti dětí bylo použito 65.000 Kč, zbývajících 45.000 Kč bylo zasláno na projekt „Podpora bydlení chudých rodin s dětmi“, který je k Adopci přidružený a probíhá ve stejné oblasti.

Zájemci mohou přispět do pokladniček, které budou umístěny v prodejně papírnictví na Charitě v Letohradě a v kostelech v Letohradě, na Orlici, v Mistrovicích a v Lukavici. Děkujeme vám.

Martin Marcinčín
koordinátor projektu

Kultura a benefice v roce 2012

4. února – 16. charitní ples v Letohradě – výtěžek určen pro Centrum pod střechou

10. února – Vítá Marčík: Labyrint světa - divadelní představení na motivy knihy J.Á. Komenského v Letohradě

10.-12. října „Babičko, dědo, co všechno umíte?“ – výstava rukodělných výrobků seniorů – výstava proběhla v evangelickém kostele v Letohradě

9. listopadu – Josef Pepa Nos – koncert v Letohradě

Běhali jsme... pro Charitu

13.9.2012 pořádala TJ Spartak OEZ Letohrad pod záštitou Města Letohradu a ve spolupráci s KCL a dalšími spolky třetí ročník benefiční akce Běháme pro... Tentokrát se běhalo pro Charitu.

Dobrovolné startovné 332 registrovaných závodníků a výnos z prodeje reklamních předmětů činily celkem 9.134,- Kč. Tato finanční částka byla letos věnována Oblastní charitě na nákup tonometrů pro ošetřovatelky. A aby toho nebylo málo, dostaly zdravotní sestřičky ještě poukázku na let balonem od firmy Balóny

Litomyšl, s.r.o.

18. října převzaly sestřičky z rukou zástupců Organizačního výboru akce „Běháme pro...“ a starosty města Letohradu 5 ks nových přístrojů. Sestry charitní ošetrovatelské služby provedou v Letohradě a okolí denně kolem 60 návštěv a přibližně 30x denně měří svým pacientům krevní tlak. Proto jsou nové tonometry pro nás vítanou pomocí.

Děkujeme organizátorům akce i všem návštěvníkům, kteří tuto dobročinnou myšlenku podpořili

Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale chvíle, okamžiky, vteřiny.

Karel Čapek

Fotovoltaická elektrárna

Fotovoltaická elektrárna, umístěná na střeše domu Oblastní charity v Ústí nad Orlicí v ulici 17. listopadu, je v provozu přes dva roky. Celkový instalovaný výkon je 5,06 kWp. Realizací tohoto projektu došlo ke snížení emisí CO₂. Oproti předpokladu se daří i vyšší výroba elektrické energie, která tak kryje spotřebu v domě, ve kterém jsou umístěny kanceláře sestřiček charitní ošetrovatelské služby, občanské poradny a půjčovny kompenzačních pomůcek. Nadprodukce je určena do veřejné sítě.

Projekt, realizovaný v roce 2010, byl spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí v rámci Operačního programu Životní prostředí. Jeho provoz byl zahájen 29.11.2010.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Sbírky šatstva

Dvakrát ročně probíhají sezónní sbírky šatstva v průjezdu fary v Letohradě a každou první středu v měsíci sbírky na správním středisku v Letohradě. Přinášené věci přebírají a třídí naše tři obětavé dobrovolnice. Použitelné šatstvo, ale i obuv, hračky, ložní prádlo nebo nádobí pak pravidelně odvázejí pracovníce Charity do Pobytového střediska v Kostelci. Zde si mohou obyvatelé tohoto zařízení za symbolické ceny toto zboží zakoupit.

BURZA FILANTROPIE POMÁHÁ S REALIZACÍ PROJEKTŮ

V úterý 2. října se ve Sporthotelu Tichá Orlice uskutečnila z iniciativy KONEP (Koalice nevládek Pardubicka) burza filantropie (humanisticky motivované dobročinnosti). Zde měli investoři z řad podnikatelů a zástupců veřejné správy možnost ohodnotit vybrané projekty a přispět na jejich realizaci. Na programu burzy bylo prezentováno pět projektů. Jedním z nich byl i projekt Oblastní charity „Teplo pod střechou“ na nákup a instalaci elektrických prímotopných panelů do Centra pod střechou v Letohradě. Toto Centrum zajišťuje široké spektrum zájmových aktivit pro rodiče s dětmi, mládež i dospělé formou Rodinného centra, Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež

a volnočasových aktivit.

Bylo to inspirativní setkání dvou světů – komerčního a neziskového. Celá akce byla pro nás velmi přínosná. Nejen proto, že přítomní donátoři přispěli v plné výši na náš projekt (66.000,- Kč), ale hlavně proto, že jsme stáli tváří v tvář lidem, kteří se upřímně snaží pomoci. Byli jsme obohaceni ekonomickým a racionálním pohledem podnikatelů, kteří musí peníze nejdříve vydělat, aby z nich mohli rozdávat. Zároveň to bylo setkání s lidmi, kteří nepřemýšlí pouze ekonomicky, ale naopak vidí kolem sebe mnoho potřebných, a kteří s uznáním oceňovali práci neziskových organizací. Děkujeme.

IVECO
IRISBUS

Příspěvkové konto: 8312460611/0100

Případným dárcům děkujeme za podporu naší činnosti. Na požádání vystavíme potvrzení pro účely uplatnění odpočtu od základu daně.

Děkujeme těmto našim dárcům a sponzorům:

Ministerstvo práce a sociálních věcí
Ministerstvo vnitra
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
Pardubický kraj
Evropský sociální fond
Státní fond životního prostředí – OP ŽP
Státní zemědělský intervenční fond – PRV ČR
Nadace Divoké husy
Město Ústí nad Orlicí
Město Letohrad
Město Lanškroun

Město Česká Třebová
Město Králupy
Město Vysoké Mýto
Město Jablonné nad Orlicí
Město Choceň
Město Žamberk
Obec Sloupnice
Obec Orličky
Ochranný svaz autorský
a mnoho dalších dárců, fyzických i právnických osob.

Prodejna papírnictví v Letohradě

Naše sociální projekty doplňuje i podnikatelská činnost, kterou se snažíme získat další zdroj prostředků na financování charitních služeb a projektů. V příjemném prostředí prodejny najdete kromě kancelářských, školních a výtvarných potřeb také drobné hračky, výrobky pro kreativní tvoření dětí, sezónní zboží atd. Přijďte se podívat.

Nabízíme také služby laminování a kroužkové vazby.

Kontakt:

Lenka Štovičková
Na Kopečku 356, Letohrad
Tel. 465 620 247, 733 755 896
e-mail: papirnictvi@orlicko.cz

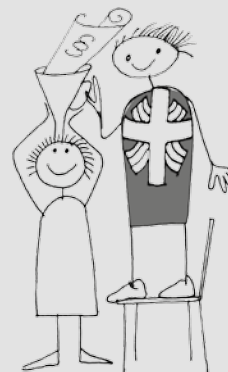
Provozní doba:

pondělí až pátek: 7.30 – 12.00 13.00 – 17.00 h.
sobota: 8.30 – 11.00 h.

Abeceda rodinných financí

Oblastní charita Ústí nad Orlicí pořádala loni v rámci projektu „Abeceda rodinných financí“ seminář zaměřený na vzdělávání finanční gramotnosti občanů. Bezplatný seminář proběhl v Letohradě, Lanškrouně a Moravské Třebové pod vedením Evy Ježkové, zaměstnankyně Oblastní charity a odborně vyškolené lektorky s praxí v bankovníctví. V rámci semináře se probírala tři základní témata: Rodinný rozpočet, Zodpovědné zadlužování a Podepsat můžeš, přečíst musíš.

PharmDr. Josef Marek
Lékárna U Kosmy a Damiána
Na Kopečku 145
561 51 Letohrad

PharmDr. Richard Záveský
Lékárna Anna
Nové nám. 1747
560 02 Česká Třebová

Design • Scan • Sazba • Osvit na film A2

Jiří Pecháček
Třebovská 109, 562 03 Ústí nad Orlicí
tel.: 737 174 915, e-mail: jpg@ustinadorlici.cz

TISK NÁS BAVÍ
LETÁKY, PLAKÁTY, TISKOPISY,
POZVÁNKY, VIZITKY, PROSPEKTY,
ČASOPISY, BROŽURY, KNIHY.

*DIGITÁLNÍ TISK,
OFSETOVÝ TISK DO FORMÁTU A2.*

*Třebovská 109, ÚO Hylváty, tel.: 465 525 741
e-mail: grantis@grantis.cz
www.grantis.cz*

Nové speciální pomůcky k zapůjčení

„To je úžasný! Já jsem jel na kole!“ zvolal nevidomý hoch po jízdě na tandemovém kole.

To, co je pro většinu z nás normální, je pro zdravotně znevýhodněné občany velkým zážitkem – radost z pohybu, z větru ve vlasech...

Oblastní charita nabízí zakoupení dárkových poukazů na vypůjčení těchto speciálních pomůcek:

- tandemové kolo
- tandemová tříkolka (el. pohon)
- elektrický skútr
- tříkolka s rampou pro invalidní vozík (el. pohon)

Na zapůjčení pomůcek je možno zakoupit dárkové poukazy - 1denní, víkendové a týdenní. Zájemci se mohou hlásit na středisku Oblastní charity v Letohradě, na Kopečku 356, tel. 731 598 830, 465 620 249, e-mail: pujcovna.let@orlicko.cz

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí.

Tvrz Orlice Letohrad

Zážitek, na který nezapomenete ...

- Prohlídkové okruhy, unikátní expozice
- Restaurace a středověká krčma
- HOTEL TVRZ ORLICE ★★★★★
- Wellness, konferenční místnost ...

Sídlo vzniklo pravděpodobně na konci 13. století, v 16. století pak byla tvrz přestavěna na renesanční zámek. Po rekonstrukci areálu v roce 2012 vznikl na východě Čech nový turistický cíl, který návštěvníkům nabízí nejen prohlídku opravené tvrze s originálním gotickým a renesančním sklepením, sbírkou zbraní, funkční historickou knihtiskařskou dílnou a dalšími expozicemi, ale i restauraci a ubytování v moderním hotelu s wellness studiem a konferenčním sálem. Děti překvapí "Kouzelný les", kde v přírodní scénérii uvidí 100 zvířat a také vlka s Karkulkou, na nádvoří pak živého výra a nosála. Nakonec se děti mohou vydovádet na hřišti, kde je největší zájem o lanovku a prolézací hrad.

TVRZ ORLICE - EXPOZICE

Otevřeno: duben - říjen denně 9:00 - 17:00
listopad - březen po - pá 9:00 - 16:00
☎ 465 677 731, vstupenky@eywan.cz

RESTAURACE (otevřena denně)

☎ 465 677 730, restaurace@eywan.cz

HOTEL TVRZ ORLICE (non-stop)

☎ 465 677 720, recepcie@eywan.cz

Tvrz Orlice, Orlice 1, 561 51 Letohrad

GPS: N 50°01' 21.639", E 16°32' 05.614"

www.tvrzorlice.cz

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, tel.: 465 621 281, www.uo.charita.cz, e-mail: charleto@orlicko.cz, redakce: Iva Marková

Za tiskařské a grafické práce děkujeme: Jiřímu Pecháčkovi, JPG Ústí nad Orlicí, a Ing. Vlastimilu Bartošovi, GRANTIS, s.r.o., Ústí nad Orlicí